

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 50C/355/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213230754
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Dančová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213230754.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivanou Dančovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcom: X. W. S., R.. XX.XX.XXXX, D. R.. O.. Z.. Q.. I. XX, D., X. A. J., R.. XX.XX.XXXX, D. Z. X, I., zast. JUDr. Lucia Anovčinová, advokát, Štefánikova 5, Bratislava, 3. X.. X. H., R.. XX.XX.XXXX, D. Z. X, D., zast. JUDr. Lucia Anovčinová, advokát, Štefánikova 5, Bratislava o zaplatenie 7.520,15 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

O náhrade trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Návrhom, podaným na tunajší súd dňa 01.10.2013, sa navrhovateľ domáha vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcom v 1. až 3. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 7.520,15 € s príslušenstvom a náhradu trov súdneho konania, titulom nezaplateného úveru a ručiteľského záväzku odporcov v 2. a 3. rade.

Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011, uzatvorenej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151653, ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupníkom, nadobudol navrhovateľ pohľadávku voči odporcovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania.

Právny predchodca navrhovateľa, ako veriteľ uzatvoril dňa 29.04.2005 s odporcom Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporcovia v 2. a 3. rade prevzali na seba ručiteľský záväzok. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 15.230,18 €, ktorá pozostávala z istiny 14.333,28 €, riadneho úroku 0,00 €, úroku z omeškania 896,90 € a ostatného príslušenstva 0,00 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení. Úrok z omeškania v sume 896,90 € si navrhovateľ v konaní voči odporcom neuplatňuje.

Podľa zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 9.958,18 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 136,73 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si návrhom uplatnil splátky úveru splatné od 10.10.2010 do 10.04.2015 v celkovej výške 7.520,15€. Splátky pôvodne splatné od 20.05.2011 do 10.04.2015 sa stali splatnými dňa 10.05.2011 kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si navrhovateľ v konaní neuplatňuje. Popri

dĺžnej sume si navrhovateľ návrhom uplatnil aj zákonný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 10.05.2011 si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania od toho dňa.

Tunajší súd vydal dňa 29.10.2013 v danej veci platobný rozkaz, č.k. XXRo/XXXX/XXXX -XX. Keďže sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi v 1. rade do vlastných rúk, uznesením zo dňa 29.10.2014, č.k. XXRo/XXXX/XXXX-XX ho tunajší súd v súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

Odporkyňa v 3. rade sa k návrhu písomne vyjadrila prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 13.03.2015, ktorý uviedol, že neuznáva navrhovateľom uplatnenú sumu a, že zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou v 1. rade dňa 29.04.2005 je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporkyňa v 1. rade ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom navrhovateľa bez možnosti privodiť akúkoľvek zmenu zo strany spotrebiteľa. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Ďalej sa na predmetnú zmluvu vzťahujú aj zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa, smernica Rady 93/13/EHS. Zmluva o úvere neobsahuje náležitosť vyžadovanú zákonom o spotrebiteľských úveroch, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov. Zákon tento nedostatok sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Právny zástupca odporkyne a 3. rade poukázal na ustanovenie bodu 19.15 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré zakladá hrubý nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, keď výrazným spôsobom obmedzuje spotrebiteľa ako klienta nakladať s pohľadávkou, ktorá by mu mohla vzniknúť voči banke, ktorá však na druhej strane môže svojou pohľadávkou voči spotrebiteľovi nakladať voľne bez akýchkoľvek obmedzení. Má za to, že toto dojednanie je spôsobilé neúmerne sťažiť možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojho práva. V zmysle Občianskeho zákonníka je potom takáto neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Z toho dôvodu absentuje aj platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXX/CE zo dňa 24.03.2011 uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom, teda navrhovateľ nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou v konaní.

Ďalej uviedol, že zmluva o úvere obsahuje ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal predovšetkým na zmluvnú podmienku obsiahnutú v článku I zmluvy o úvere, a to poplatok za správu úveru 50Sk/mesačne, rovnako tak na ustanovenie bodu 16.1 VOP, kde je uvedené: "Klient je povinný platiť Banke Poplatky za služby poskytované Bankou podľa Sadzobníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo Poplatky dohodnuté v Zmluve." Podľa uvedeného má za to, že ide o podmienky spôsobujúce nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neplatné podmienky. Poplatok za správu úveru sa netýka hlavného predmetu plnenia, pretože hlavným predmetom plnenia zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru bankou - veriteľom a jeho splácanie spotrebiteľom - dlžníkom, vedenie evidencie o priebehu čerpania a splácania úveru je súčasťou podnikateľskej činnosti na poli bankovníctva, zahrnutou do odplaty za poskytnutie disponibilných finančných prostriedkov veriteľa dlžníkovi, teda do úrokov. Kritériu prijateľnosti podmienky a rovnovážnosti práv a povinností spotrebiteľského vzťahu nezodpovedá podmienka o poplatku spotrebiteľa za služby, ak sa spotrebiteľovi nedostáva žiadneho prínosu ani protiplnenia. Nakoľko z podaného návrhu nie je zrejmé, kedy bola bankou vyhlásená mimoriadna splatnosť celého úveru, vzniesol z opatrnosti námietku premlčania.

Odporkyne v 1. a 2. rade sa k návrhu nevyjadrili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to návrhom na začatie konania, Zmluvou o splátkovom úvere, Dohodou o ručení, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Oznamením o postúpení pohľadávky, Výzvami k úhrade, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Záverečnou rečou odporcov, výsluchom a vyjadreniami účastníkov konania prednesených na pojednávaniach konaných na tunajšom súde 20.05.2015, 18.11.2015, 12.02.2016, ako i písomnými vyjadreniami založenými do súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 29.04.2005 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporcom uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 9.958,18 € (300.000,- Sk) pri úrokovej sadzbe 10,60 % ročne. Odporca sa zaviazal splácať poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 136,73 € (4.119,- Sk), vždy k 10. dňu každého kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná dňa 10.05.2005. Konečná splatnosť úveru bolo dohodnutá dňom 10.04.2015. Odporca sa zmluvou zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, platiť úroky a dohodnuté poplatky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. Ročná percentuálna miera nákladov bola dohodnutá vo výške 5,25 %.

Dňa 29.04.2005 uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. - právnym predchodcom navrhovateľa odporkyňa v 2. rade dohodu o ručení, predmetom ktorej bola predmetná zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

Dňa 29.04.2005 uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou, a.s. - právnym predchodcom navrhovateľa odporkyňa v 3. rade dohodu o ručení, predmetom ktorej bola predmetná zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

Podľa fotokópie výzvy Slovenskej sporiteľne, a.s. adresovanej odporkyňi v 1. rade zo dňa 16.12.2008 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyňi v 1. Rade, že splácanie pohľadávky z úveru č. XXXXXXXXXXXX je v omeškaní ku dňu 30.11.2008 a vyzvala odporkyňu v 1. rade na úhradu dlžnej sumy vo výške 51.200 Sk (1.699,53 €) do 10 dní od doručenia výzvy

Listom zo dňa 12.04.2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila odporkyňiam v 1.,2.,3. Rade, že postupuje pohľadávku odporkyne v 1. Rade na navrhovateľa. Z podacieho lístku vyplýva, že táto písomnosť bola doručovaná poštou dňa 21.04.2011.

Dňa 20.04.2011 zaslal navrhovateľ odporkyňiam výzvu k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20.04.2011. Z podacieho lístku vyplýva, že táto písomnosť bola doručovaná poštou dňa 21.04.2011.

Dňa 24.03.2011 uzatvorili Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávok špecifikovaných v prílohe č. 1 zmluvy.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 15.230,18 €. Po postúpení pohľadávky na navrhovateľa odporcovia v 1. až 3. rade uhradili 1.550,00 e.

Na čl. 96 je založený doklad o hotovostnom vklade odporkyne v 3. rade o úhrade sumy 200 € dňa 19.04.2012 v prospech Slovenskej sporiteľne, a.s..

Podľa oznámenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 12.06.2015 zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. nedošlo do dňa postúpenia predmetného úveru na navrhovateľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti.

Podľa podania navrhovateľa zo dňa 07.07.2015 odporkyňa v 1. rade pôvodnému veriteľovi uhradila 25 splátok v plnej výške (splátky splatné od 10.05.2005 do 10.05.2007) a 1 splátku (splátka splatná dňa 10.06.2007) uhradila čiastočne vo výške 26,51 €. Po postúpení pohľadávky odporkyne v 1.až 3. rade uhradili sumu v celkovej výške 1.550,00€, ktorá bola v plnej výške započítaná na dlžnú sumu. Z vykonaných úhrad po postúpení pohľadávky odporkyne v 1. - 3. rade doplatili splátku splatnú dňa 10.06.2007 (v časti 110,22 €), uhradili 10 splátok v plnej výške (splatných od 10.07.2007 do 10.04.2008) a 1 splátku (splátku splatnú dňa 10.05.2008) uhradili čiastočne vo výške 72,48 €.

Podľa bodu 19. 16 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len "VOP"), klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu

osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky.

Súd nariadil termín pojednávania na deň 20.05.2015. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na podanom návrhu v celom rozsahu. Pridržiaval sa skutočností uvedených v písomnom návrhu a listinných dôkazov založených v súdnom spise.

Odporkyňa v 1. rade žalovanú istinu uznala čo do rozsahu aj výšky dôvodu, a je ochotná a schopná splácať tento dlh v mesačných splátkach po 100,00 €.

Odporkyňa v 2. rade uviedla, že ručila navrhovateľke, ručenie nespochybňuje, avšak má za to, že dlžnú istinu by mala vrátiť predovšetkým odporkyňa v 1. rade, ktorá o úver požiadala a výšku úveru aj utratila a ktorá zodpovedá za riadne a včasné plnenie dohodnutými splátkami.

Právny zástupca odporkyne v 3. rade uviedol, že návrh žiada zamietnuť ako nedôvodný a nezrozumiteľný a zaviazat' navrhovateľa k povinnosti úhrady trov konania. Má za to, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 29.04.2005 je zmluvou spotrebiteľskou obsahujúcou neprijateľné zmluvné podmienky, predovšetkým bod 19.15 VOP, bod 16.1 VOP a čl. 1 zmluvy - poplatok za správu úveru. Tieto spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Navrhovateľ v tomto nedisponuje aktívnou legitimáciou z dôvodu, že zmluvná podmienka v bode 19.15 VOP upravujúca postúpenie pohľadávky je pre neprijateľnosť neplatná a z toho dôvodu je neplatná aj zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011.

Uviedol, že v zmluve je nesprávne určená výška RPNM vo výške 5,25 % ročne, správne má byť 11,49 % ročne. Teda platí záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Pohľadávka je premlčaná hoci navrhovateľ uvádza, že mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 10.05.2011. Z prílohy č. 1 vyplýva, že odporca v 1. rade mal byť v omeškaní 1 230 dní ku dňu 24.03.2011, čo je 3 roky a z toho 62 dní pred týmto dňom. Premlčacia doba potom začala plynúť dňa 10.11.2007. Z návrhu ďalej nie je zrejmé, či bola pohľadávka postúpená z pôvodného veriteľa už splatná v celosti alebo splatná nebola a bola postúpená ako pohľadávka v jednotlivých splátkach. Do súdneho spisu založil doklad o úhrade 200,00 €, ktorá nebola zohľadnená.

Právny zástupca navrhovateľa súdu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa pri postúpení pohľadávky nepostupoval v zmysle VOP ale v zmysle zákona, konkrétne v zmysle Občianskeho zákona a v zmysle zákona o bankách. V nadväznosti na uvedené má za to, že aktívna legitimácia navrhovateľa bola preukázaná, zároveň predložil súdu výzvu, ktorá spĺňa náležitosti zákona o bankách, čím je preukázaná aktívna legitimácia navrhovateľa v konaní. Čo sa týka výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, poukázal na skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená dňa 29.04.2005, pričom RPNM bola vypočítaná v súlade s prílohou zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá bola účinná do 30.06.2006. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa pri výpočte RPNM postupoval v zmysle ustanovení zákona platných a účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom má za to, že následná zmena právnej úpravy a zmena vzorca pre výpočet RPNM nemôže byť pripisovaná navrhovateľovi na ľarchu. K ročnej percentuálnej miere nákladov uviedol, že je uvedená v čl. IV bode 5 Zmluvy o splátkovom úvere.

Čo sa týka vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, k tomu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa nepristúpil k tomuto, pričom túto vyhlásil až navrhovateľ podaním zo dňa 29.04.2011 označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Ku skutočnosti, že v súlade s prílohou č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok, bola odporkyňa 1. rade v omeškaní 1230 dní, uviedol, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle VOP je oprávnením navrhovateľa, nie však jeho povinnosťou. Poukázal na to, že nárok navrhovateľa uplatňovaný zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, čo znamená, že sa má na daný právny vzťah aplikovať Obchodný zákonník.

V zmysle uvedeného poukázal na to, že si uplatnil len splátky splatné od 10.10.2010 do 10.04.2015. Z uvedeného dôvodu boli všetky platby odporcu započítané na najstaršie splatné splátky, pričom sa jedná

o splátky, ktoré netvorí predmet tohto konania. Pohľadávka bola postúpená nezosplatnená, teda po častiach. Poukázal na uznávajúci prejav odporkyne v 1. rade, pričom v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka, má uznanie účinky aj voči ručiteľom.

Z preukázaných uhradených splátok je nesporné, že splátky splatné od 10.10.2010 do 10.04.2015 (konečná splatnosť úveru), ktoré sú predmetom tohto konania, neboli odporcami v 1. až 3. rade uhradené ani len čiastočne a návrh na začatie konania je v celom rozsahu dôvodný. Výzva jeho právneho predchodcu zo dňa 16.12.2008 doručená odporkyňi v 1. rade zo strany právneho predchodcu navrhovateľa spĺňa náležitosti písomnej výzvy banky predpokladanej ustanoveniami zákona o bankách, keďže odporkyňa v 1. rade bola v omeškaní dlžnej sumy (resp. v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke) a bola v mene banky vyzvaná na úhradu dlžnej sumy. Následne odporkyňa neuhradila ani časť pohľadávky, na základe čoho bola splnená aj druhá náležitosť predpokladaná zákonom o bankách, tzn. bola v omeškaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V ďalšom navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bola odporkyňa v 1. rade ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1230 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporkyne v 1. rade so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškanie odporkyne v 1. rade trvalo nepochybne viac ako rok má za to, že právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade so zákonom o bankách (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu odporkyňi nezasielal. Postúpením pohľadávky sa stal sám navrhovateľ veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka zo záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. V tejto súvislosti má právny zástupca navrhovateľa za to, že navrhovateľ vyzval odporkyne v 1. až 3. rade na úhradu dlžnej sumy, teda pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a to podaním označeným ako "Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru" zo dňa 20.04.2011. Mimoriadna splatnosť bola týmto podaním vyhlásená ku dňu 20.04.2011. Oprávnenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti navrhovateľovi vyplýva priamo zo zákona, keďže s postúpenou pohľadávkou prechádzajú na nového veriteľa aj všetky práva s ňou spojené. Spolu s podaním označeným ako "Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti", ktorými navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru boli odporcom zo strany navrhovateľa v jednej zásielke doručované aj oznámenia o postúpení pohľadávky. Uvedený postup si právny predchodca navrhovateľa ako postupca a navrhovateľ ako postupník dojednali v čl. VII. bode 7.1 zmluvy o postúpení pohľadávok. K ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorej absenciu, resp. nesprávne uvedenú výšku v konaní namieta odporkyňa v 3. rade uviedol, že je uvedená v čl. IV bode 5 zmluvy o splátkovom úvere. Navrhovateľ zastáva názor, že v danom prípade nemožno spochybníť, že výška RPMN je vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy, a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Má za to, že na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 29.04.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené Občianskym zákonníkom. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku.

Na záver poukázal na uznávací prejav odporcu v 1. rade, ktorý na pojednávaní konanom dňa 20.05.2015 uznal navrhovateľom uplatnenú sumu čo do dôvodu a do výšky.

Právny zástupca odporkyň v 2. a 3. rade k nedostatku aktívnej legitímácie právny zástupca odporcu v 3. rade dodal, že právny predchodca navrhovateľa na základe dopytu súdu uviedol v liste s vecou: Oznámenie k žiadosti súdu, datované na 12.06.2015, že z jeho strany do dňa postúpenia nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru vzniknutého z predmetnej zmluvy o úvere. Navrhovateľ však nepreukázal, že takáto výzva bola zo strany jeho právneho predchodcu skutočne odporkyňi v 1. rade doručená a napriek doručeniu tejto výzvy bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ poukázal na listinu: Výzva zo dňa 16.12.2008, ktorú navrhovateľ považoval výzvou spĺňajúcou náležitosti podľa zákona o bankách, pričom nepreukázal ani jej odoslanie, ani jej doručenie odporkyňi v 1. rade. Výzva banky musí byť konkrétna, vecná, musí z nej vyplývať, ktoré splátky neboli uhradené a v akej výške, kedy sa tieto splátky stali splatnými. Navrhovateľom predložený dokument tieto náležitosti nespĺňa. Ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 15.230,18 € potom je zrejmé, že pôvodný veriteľ postúpil zmluvou

nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo, predmetom zmluvy o postúpení pohľadávok bola teda neexistujúca pohľadávka, preto je táto cesia neplatná.

Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 150/2004 Z. z. (Občiansky zákonník) v znení účinnom od 01.05.2004, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení v znení účinnom od 01.05.2004, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení v znení účinnom od 01.05.2004, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení v znení účinnom od 01.05.2004, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení v znení účinnom od 01.05.2004, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení v znení účinnom od 01.05.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase od 01.04.2002 do 30.06.2006, t.j. v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) cit. zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1, 2 cit. zák., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 cit. zákona veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/ č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

V predmetnej veci v konaní bolo preukázané, že dňa 29.04.2005 právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila s odporkyňou v 1. rade zmluvu o splátkovom úvere podľa § 262 Obchodného zákonníka, pričom odporkyňa podľa čl. V bodu 2 tejto zmluvy súhlasila ako dlžník, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Predmetom úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 29.04.2005 bolo poskytnutie úveru zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. odporkyne v 1. rade vo výške 9.958,18 € (3000.000 Sk) pri úrokovej sadzbe deň podpisu vo výške 10,60 %, pri poplatku za poskytnutie úveru vo výške 199,16 € (6.000 Sk) s, poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 € (50 Sk), výška splátky v sume 136,72 € (4.119 Sk) so splatnosťou k 10. Dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 10.05.2005 a konečnou splatnosťou 10.04.2015. Podľa čl. IV bod 5 tejto zmluvy dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 5,25 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru.

Toho istého dňa právny predchodca navrhovateľa uzatvoril aj dohodu o ručení k uvedenej zmluve o splátkovom úvere s ručiteľmi, tak odporkyňou v 2. rade ako aj odporkyňou v 3. rade.

Vzhľadom k tomu, že odporkyne v 2. a 3. rade namietli v konaní aktívnu legitímáciu navrhovateľa s poukazom na to, že zmluva o postúpení pohľadávky odporkyne v 1. rade na navrhovateľa zo dňa 24.03.2011 je neplatná, súd sa musel najskôr vysporiadať s námietkou aktívnej legitímácie navrhovateľa. Je nesporné, že v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy bolo účinné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, ktoré síce *expressis verbis* neuvádzalo úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, úverová zmluva bola definovaná ako spotrebiteľská zmluva až od 01.01.2008.

Pre posúdenie charakteru úverovej zmluvy uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka treba uviesť, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku *lex generalis*. Vo vzťahu medzi všeobecným právnym predpisom a špeciálnym právnym predpisom, ktoré majú rovnakú právnu silu, ktoré nie sú vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, platí zásada *lex specialis derogat legi generali*, čo znamená, že pokiaľ špeciálny predpis obsahuje odlišnú právnu úpravu, má prednosť pred všeobecným zákonom. *Lex specialis* neruší platnosť *lex generalis*, len vylučuje jeho aplikáciu. V danej veci Obchodný zákonník ako právna norma aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a keďže ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ich v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny

obchodný záväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon § 53 ods. 3 písm. b) Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré spotrebiteľské zmluvy dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V čase uzatvorenia úverovej zmluvy navyše bol v účinnosti zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého bol veriteľ a spotrebiteľ jednoznačne definovaný a boli určené aj podmienky poskytnutia úveru keď podľa ustanovení uvedeného zákona v čase uzatvorenia úverovej zmluvy sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru a pod.

Z uvedeného dôvodu sa súd nestotožňuje s navrhovateľom že právna dovolenosť, či rozpor s dobrými mravmi môžu byť posudzované len podľa predpisov platných v čase uzavretia zmluvy. Súd poukazuje na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník a ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.05.2004, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje

uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vzniesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7 nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, z doteraz uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Dojednanie všeobecne zmluvnej podmienky o postúpení pohľadávok banky už v čase samotného vzniku zmluvy považuje súd za neprijateľnú. Súhlas s takýmto závažným úkonom ako je postúpenie pohľadávok, nemožno dojednať podľa názoru súdu vo forme štandardnej zmluvnej podmienky skrytej v usporiadanom texte Všeobecných obchodných podmienok. Akákoľvek zmena zmluvného vzťahu môže byť pre spotrebiteľa prekvapivá a predovšetkým spôsobilá privodiť zhoršenie jeho právneho postavenia smerom k uplatňovaniu jeho spotrebiteľských práv.

Z uvedeného dôvodu súd považuje čl. 19 bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. za neprijateľnú podmienku najmä podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, v spojení s ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., ktorý bol taktiež účinný v čase uzatvorenia zmluvy a podľa ktorého veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis, ktorým je Občiansky zákonník.

Vzhľadom na uvedené, bola zmluva o úvere zo dňa 29.04.2005 uzatvorená aj za účinnosti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého v ustanovení § 92 ods. 7 účinného v čase uzatvorenia zmluvy bola banka povinná dlžníkovi doručovať výzvu ak bol nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, kedy mohla potom svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta. Uvedené ustanovenie v rovnakom znení bolo platné aj v čase postúpenia pohľadávky odporkyne v 1. rade na navrhovateľa dňa 24.03.2011. Vzhľadom k tomu, že súdu bola predložená len výzva Slovenskej sporiteľne zo dňa 16.12.2008 bez potvrdenia o vykázaní doručenia odporcovi v 1. rade (na čl. 97 a 98 sa nachádza kópia výzvy adresovaná odporkyne v 1. rade spolu s podacím hárkom zo dňa 21.04.2011) nedokazuje právnu skutočnosť, že predmetná výzva bola zo strany právneho predchodcu aj skutočne odporcovi v 1. rade doručená. Navrhovateľ neunesol preto dôkazné bremeno o doručení písomnej výzvy odporkyne v 1. rade.

Z ustanovenia § 92 ods. 8 cit. zákona napokon tiež vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Vyplýva to priamo zo znenia tohto ustanovenia slovným spojením "pohľadávka zodpovedajúca nesplácanému dlhu", ako aj z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu (pôvodne § 92 ods. 7) ktorá doslovne uvádza: "V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou." Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila zmluvou dňa 24.03.2011 na navrhovateľa predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru, a tak navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.

Postúpenie pohľadávky bez súhlasu klienta bankou v danom prípade s poukazom na rozhodovaciu prax súdov považuje súd za neoprávnené postúpenie pohľadávky banky na navrhovateľa za podmienok : "ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru ("pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta") za podmienky že: a) klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť ("časť peňažného záväzku klienta), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný") ..." a v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky). Na postúpenie celej teda aj nesplatennej časti úveru (živý úver) z banky alebo pobočky zahraničnej banky na inú osobu, a to aj osobu ktorá nie je bankou je potrebné úverový vzťah lege artis ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a takýmto spôsobom sa dopracovať k pohľadávke, ktorú následne v súlade so zákonom môže postúpiť aj osobe, ktorá nie je bankou" (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014).

Predmetný splátkový úver vo výške 9958,18 € poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporkyni v 1. rade na základe zmluvy zo dňa 29.04.2005. V zmysle tejto zmluvy mala konečná splatnosť úveru nastať dňa 10.04.2015. Pohľadávku z tohto úveru Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011. Podľa čl. 7.6, bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. bola táto oprávnená ako veriteľ v prípade porušenia zmluvnej povinnosti zo strany dlžníka okrem iného vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru alebo zmluvu o úvere vypovedať, prípadne od nej odstúpiť.

Právny predchodca navrhovateľa nevyužil žiadnu z týchto možností nevyužil a pohľadávku postúpil na navrhovateľa bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. bez toho, aby zmluvný vzťah zanikol výpoveďou zmluvy o úvere alebo odstúpením od nej. Táto skutočnosť je zrejماً z toho, že až navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a to listom zo dňa 10.05.2011. Pokiaľ teda nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, resp. pokiaľ zmluvný vzťah nezanikol výpoveďou zmluvy o úvere, resp. odstúpením od nej, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver s úrokmi z neho vo výške 10,60 % ročne bol splatný. Splatnými sa mohli do tej doby stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola odporkyňa v 1. rade v omeškani.

Navrhovateľ uviedol napokon, že k postúpeniu pohľadávok v danom prípade bez ohľadu na ustanovenia zákona o bankách došlo podľa § 524 ods. Obč. zákonníka. K platnému postúpeniu pohľadávky v zásade nie je treba súhlas dlžníka (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak pohľadávku postúpiť nemožno, ak by postúpenie odporovalo dohode veriteľa s dlžníkom. V tomto smere sa súd stotožnil so stanoviskom právnej zástupkyne odporcov v 2. a 3. rade, podľa ktorého je zmluva o úvere formulárovou zmluvou a dohoda odporcu v 1. rade s právnym predchodcom navrhovateľa podľa zmluvy o úvere, resp. podľa Všeobecných obchodných podmienok čl. 19.16, ktoré tvoria jej nedeliteľnú súčasť, je v hrubom nepomere a v neprospech spotrebiteľa, ak výrazným spôsobom obmedzuje spotrebiteľa ako klienta nakladať so svojou pohľadávkou bez súhlasu veriteľa a na druhej strane umožňuje veriteľovi vopred disponovať s budúcimi pohľadávkami dlžníka bez jeho súhlasu.

Súd poukazuje na znenia čl. 19 bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú v súlade s ich čl. 1. bodom 1.3. súčasťou akejkolvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom, podľa ktorého klient výslovne súhlasil s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky....

Podľa názoru súdu dojednanie všeobecne zmluvnej podmienky o postúpení pohľadávok banky už v čase samotného vzniku zmluvy považuje súd za neprijateľnú. Súhlas s takýmto závažným úkonom ako je postúpenie pohľadávok, nemožno dojednať podľa názoru súdu vo forme štandardnej zmluvnej podmienky skrytej v usporiadanom texte Všeobecných obchodných podmienok. Akákoľvek zmena zmluvného vzťahu môže byť pre spotrebiteľa prekvapivá a predovšetkým spôsobilá prívodiť zhoršenie jeho právneho postavenia smerom k uplatňovaniu jeho spotrebiteľských práv.

Keďže zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 je absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zákonníka a súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tomto konaní nie je aktívne legitimovaný, súd sa bez ďalšieho nezaoberal vnesenou námietkou premlčania, ani ďalšími dôvodmi

ohľadom neprijateľných podmienok, či nesúhlasu s uznaním dlhu odporkyňou v 1. rade uvádzanými zo strany odporkyň v 2. a 3. rade.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za neprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.